რამ ააყვავა შენი მშვენება?

სისხლი… სულ სისხლი… რამ ააყვავა შენი მშვენება,
ჩვენი წარსული ოქროს წვიმამ თუ სისხლის
ავდარმა რამ გაგაჩინა
მოსაჩვენებლად,
სისხლში დამბალი მარად ყოფილა ჯოჯოხეთმა თუ
სამოთხის დარმა?
თურქი, არაბი, სპარსი, ასური,
თუ ისტორიამ არ გამყოფინა, –
ძმურმა სიმღერამ თუ ხმლის
წივილმა?
მშვენიერებით როგორღა ჰშვენი, მაშ, ეს ბუნება როგორ
ავწონოთ? –
ამდენ მოთხრის და გასრესის მერე ? ეს სილამაზე შექმნა
ტკივილმა,
მითხარ, სამშობლოვ, პასუხი შენი, ბრძოლამ დაბადა
უთანასწორომ!
სილამაზით რომ ამკობდი ხმელეთს

ბრძოლაში შობილ მშვენიერების
შარავანდედით ხარ შემკობილი,
მისთვის ბრწყინვალებ უთვლელ ფერებ□თ
და მისთვისვე ხარ კეთილშობილი.